

Pou - pá - tko sm - rtí zlo - me - né,
o - pou - ští na vždy ro - dný dům.
Zde ne - ro - zvi - je víc se v květ,
však o - zdo - bí kdys Bo - ží trůn,
však o - zdo - bí kdys Bo - ží trůn.

2. Neplačte, jak by nebylo / tu více pro vás naděje, / Pán k odpočinku klade je, / k lepšímu květu chová je, / k lepšímu květu chová je.
3. Ó, vzuž se, srdce, v naději / a obrať k nebi mysl svou! / Tam každou bolest zhojí Pán / a setře každou slzu tvou, / a setře každou slzu tvou.
4. Tam za krátko se shledáme, / vždyť den se rychle blíží nám, / kdy Pán své dítky zajaté, / k životu, k slávě vezme sám, / k životu, k slávě vezme sám.